

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 985/2025
04.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Добривоја Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К.бр.161/23 од 03.04.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 87/25 од 25.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Добривоја Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К.бр.161/23 од 03.04.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 87/25 од 25.06.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу К.бр.161/23 од 03.04.2025. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. става 1. КЗ, за која дела су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по пет месеци, које се неће извршити уколико окривљени не изврше ново кривично дело у року од једне године, по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате укупан износ од 156.415,00 динара, у року од петнаест дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 87/25 од 25.06.2025. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Добривоја Лазаревића, па је укинута пресуда Основног суда у Брусу К.бр.161/23 од 03.04.2025. године само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање у овом делу, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Добривоје Лазаревић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и да укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Добривоје Лазаревић у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама прекорачена оптужба из разлога што је првостепени суд у изреци пресуде одступио од чињеничног описа дела у оптужби, тако што је окривљене огласио кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, иако је оптужним предлогом окривљенима било стављено на терет да су наведено кривично дело извршили као саизвршиоци, тако што су заједнички учествовали у радњи извршења. По оцени браниоца, првостепени суд је изменио чињенични опис на тај начин што је изоставио опис заједничког учествовања у радњи извршења и огласио кривим окривљене за извршење кривичног дела за које нису били оптужени, чиме се сваком окривљеном додаје већа криминална воља и погоршава њихов положај.

Изнете наводе захтева бранилаца, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Брусу Кто. бр. 125/23 од 26.10.2023. године окривљенима АА и ББ је стављено на терет да су дана 5. марта 2023. године у ..., на месту званом „...“, општина Брус, у урачунљивом стању, при чему су били свесни свога дела и хтели су његово извршење, заједнички учествујући у радњи извршења средствима подобним да тело тешко повреди или здравље тешко наруше, лако телесно повредили оштећеног ВВ из ..., тако што је најпре окривљени АА дрвеним коцем, дебљине 10 цм и дужине 1,5 метара задао ударац оштећеном ВВ у пределу рамена леве руке због чега је оштећени подигао десну руку у пределу рамена у намери да се заштити након чега је задобио ударац наведеном дрвеном мотком и у пределу десне руке, а потом је на место догађаја дошао окривљени ББ, који је са будаком задао два удараца оштећеном у пределу леве бутине и десне надлактице и том приликом му нанели лаке телесне повреде изражене огуљотином надлане стране десне шаке и крвне подливе у пределима обе надлактице и на левој бутини, све то иако су били свесни да је њихово дело забрањено, чиме су као саизвршиоци учинили кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Изреком пресуде Основног суда у Брусу К.бр.161/23 од 03.04.2025. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су дана 05.03.2023. године, у ..., на месту званом "...", општина Брус, у урачунљивом стању, при чему су били свесни свог дела и хтели су његово извршење, средствима подобним да тело тешко повреде или здравље тешко наруше, лако телесно повредили оштећеног ВВ, из ..., тако што је најпре окр. АА дрвеним коцем дебљине 10 цм и дужине 1,5 метара, задао ударац оштећеном ВВ у пределу рамена леве руке, због чега је оштећени подигао десну руку у пределу рамена, у намери да се заштити након чега је задобио ударац наведеном дрвеном мотком у пределу десне руке, а потом је на место догађаја дошао окр. ББ који је са будаком задао два ударца оштећеном у пределу леве бутине и десне надлактице и том приликом му нанели лаке телесне повреде изражене огуљотином надлане стране шаке и крвне подливе у пределу обе надлактице и на левој бутини, све то иако су били свесни да је њихово дело забрањено, чиме су учинили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

Из одредбе члана 420.ЗКП произилази да закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела, али да захтева да између оптужбе и пресуде постоји идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, тако да евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива. По оцени Врховног суда, чињеничним описом радњи извршења у изреци пресуде суд није прекорачио оптужбу, с обзиром да у чињеничном опису постоји идентитет лица која су оптужена и то окривљених АА и ББ (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ (објективни идентитет), а чињенични опис наведеног кривичног дела у изреци првостепене пресуде у битном се не разликује од оног наведеног у оптужници.

По оцени Врховног суда, разлика у чињеничном опису у изреци првостепене пресуде у односу на оптужни акт је та што је у изреци пресуде изостављен део да су окривљени „заједнички учествовали у радњи извршења“, чиме је суд само уподобио утврђено чињенично стање са самом изреком, те окривљене огласио кривим за извршење истог кривичног дела које им је стављено на терет и оптужним актом, уз ту разлику што нису оглашени кривим да су дело извршили као саизвршиоци, већ да је сваки окривљени извршио по једно кривично дело из члана 122. став 2 у вези става 1. КЗ. Имајући наведено у виду, овакве измене се не могу сматрати прекорачењем оптужбе, јер окривљенима нису додате нове радње извршења, из чега произилази да није повећана криминална количина радње кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим и осуђени, нити су оглашени кривим за извршење кривичног дела за које је запређена већа казна, нити су окривљени због наведене измене стављени у неповољнији положај.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић